

VOGELSPOTTEN HELPT STAND-UP COMEDIAN
ONTSNAPPEN AAN DAGELIJKSE HECTIEK

BEGIJN LE BLEU

‘Ik heb die rust echt nodig’

Stand-upcomedian Begijn Le Bleu (47), né Timothy Begijn, toert momenteel door Vlaanderen met zijn nieuwe zaalshow ‘Toch Bedankt’. Ver weg van de rode pluchen schouwburgzetels belijdt hij echter zo vaak mogelijk een van zijn andere grote passies: *birding*. Vogelspotten ofte vogelen voor de eeuwige gniffelaars. Op een vroege maandagmorgen laten wij ons gewillig door onze grootste ‘Foute Vriend’ meetronen naar het even verscheiden als uitgestrekte Stropersbos in Kemzeke, waar zowel de kiemen van Begijns jeugd als zijn voornaamste hobby liggen, voor een introductie tot de ornithologie.

‘Ik groeide hier een paar honderd meter verderop’, steekt hij van wal. ‘Al zat ik meestal aan de overkant van de drukke Stropersstraat in het Hollands waterwingebied. ‘Niet naar De Stropers’, kreeg ik steevast van mijn moeder te horen. De baan oversteken vond ze te gevaarlijk. Van zodra mijn leeftijd dat wel toeliet, kwam ik altijd naar hier. Het Stropersbos is een prachtig bos annex natuurgebied. Heel divers qua fauna en flora. Het grote nadeel van het waterwingebied was dat de grote waterputten daar geregeld met de grove borstel leeggemaakt werden. Broedseizoen of niet. Voor een vogelliefhebber is dat natuurlijk hartverscheurend. Van dergelijke taferelen bleef ik hier gelukkig gespaard. En er zijn veel meer soorten. (*enthousiast*) Als kind heb ik hier zelfs nog een nest wespdenieven (*havikachtige roofvogel, nvdr*) weten zitten.’

Waar komt je fascinatie voor de natuur in het algemeen en vogels in het bijzonder vandaan?

BEGIJN LE BLEU: Mijn vader was destijds autoverkoper, maar hij had

ook bijzonder veel interesse voor insecten en meer bepaald dagvlinders. Door hem bezig te zien boeide mij dat ook gaandeweg. Hij kocht een verrekijker voor me en ik was vertrokken. Al snel schakelde ik echter over op vogelspotten. Dan gingen we samen naar de Ardennen of ergens in het buitenland, hij voor de insecten en ik voor de vogels. Ik met mijn verrekijker, hij met een loep en een fototoestel. Een zestal jaar geleden ging ik bij Natuurpunt CVN ook een cursus natuurgids volgen. En in het middelbaar volgde ik drie jaar de richting land- en tuinbouw en daarna drie jaar biotechniek. Mijn drie kinderen zijn ondertus-

‘suskwiet’. Hier dan toch, want in Wallonië klinkt een vink anders. Hetzelfde geluid, maar dan zonder dat kenmerkende ‘suskwiet’. Bij vogels bestaan dus ook dialecten, registers noemen ze dat. En hoor je die ‘prrr-tik’? Dat is een pimpelmeesje. En die ‘tiktiktik’? Overduidelijk spechten. Dat snerpend getsjirp? Zonder twijfel een roodborstje.

Ik heb nog geen vogel gezien en jij noemt hier botweg meteen vier soorten op.

(*lacht*) Tja, na al die jaren is dat een automatisme geworden. Het is zeker niet mijn bedoeling om je omver te blazen met mijn kennis. Ik beheers slechts de basis. De echte kenners hadden je waarschijnlijk al met tientallen soorten om de oren geslagen. Tegenwoordig bestaan

daar trouwens geweldige apps voor. ‘Tjilp! Vogelzang uit West-Europa’ is er zo eentje. Daarmee kan je ter plekke geluiden checken en dubbelchecken voor het geval je twijfelt. Ook xeno-canto.org is een zegen op dat vlak. Die website bundelt duizenden vogelgeluiden van over heel de wereld, opgeladen door gewone liefheb-

Het is een compensatie voor mijn drukke comedyleven waarbij altijd een publiek en pers komt kijken

sen ook aangestoken en dat doet me veel plezier. Voor tieners is het natuurlijk niet evident om ‘s morgens in alle vroegte uit bed te kruipen om vogels te gaan observeren. (*lacht*) Mijn vrouw heeft de smaak ook al te pakken, maar bij haar beperkt het zich toch vooral tot onze eigen tuin. *Shhht*, luister een vink. Je herkent het typische

bers als jij en ik. Het is alleen jammer dat sommigen daar misbruik van maken.

Hoezo?

Die apps en websites maken het natuurlijk mogelijk om die geluiden gelijk waar af te spelen. Als je dat hier bijvoorbeeld middenin het bos doet, zou dat vogels in de war kunnen brengen. Sommigen willen zo een reactie van een bepaalde vogelsoort uitlokken om te kijken of ie daadwerkelijk in de buurt is. Stel dat je zoiets heel frequent doet, kan dat zelfs de habitat van bepaalde vogels verstoren, omdat ze bijvoorbeeld denken dat een van hun predators in de buurt is, terwijl dat eigenlijk niet zo is. Echte vogelliefhebbers gebruiken die hulpmiddelen dus enkel ter herkenning.

Horen is één ding, zien een ander.

Wat gebruik je daarvoor?

Ik heb altijd een goeie verrekijker, telescoop en fototoestel op zak. Wat die eerste twee betreft, zweer ik bij het Oostenrijks merk Swarovski, bekend van de kristallen.

Waarom?

Enerzijds omdat het verdomd goeie *merchandise* is. Anderzijds omdat ze met hun producten vooral inzetten op *birding* (*vogels observeren, nvdr*). Net als alle andere optiekmerken maakt Swarovski ook vizieren, verrekijkers en telescopen voor de jacht. Veel minder evenwel dan hun voornaamste concurrenten. Dat vind ik ook niet onbelangrijk als natuurliefhebber. Al is het toch vooral de kwaliteit van hun lenzen die het ‘m doet. Met zo’n materiaal blijf je zelfs minutenlang gefascineerd naar een simpel roodborstje kijken.

Kwaliteit kent meestal zijn prijs.

‘k Had het kunnen denken. Wil je dat echt weten? (*lacht*) Tja, voor die verrekijker tel je toch snel zo’n 2.000 euro neer en voor die telescoop mag je daar gerust nog duizend euro bijdoen. Dat is duur, ja, maar voor een doorwinterde vogelaar is niks zo erg als een vogel niet of nauwelijks gezien te hebben door minderwaardig materiaal. Bovendien gaat zoiets ook zo’n tijd mee, hé.

Je doet blijkbaar ook aan digiscoping, wat moet ik me daarbij voorstellen?

Dat is het principe waarbij je je fototoestel via een lens aansluit op je telescoop om op die manier foto’s te maken. Daardoor kan

